

Андроника, който го чакалъ въ Македонія кждѣ Схрбската граница. За това му предначертаніе се извѣстилъ Урошъ III; и въ единъ схвѣтъ съ боляритѣ, той рѣшилъ да тржгни незабавно слѣдъ Михаила, и да го нападни преди да се той присѣдини съ грцкката войска. Това и станало; и Урошъ III достигналъ Михаила при Кюстендилъ, и се спрялъ на рѣката Каменица, тоже близо при Кюстендилъ. Слѣдъ 2 дни се поченалъ битка на 28 Юнія 1330 год. Царь Михаилъ не се надѣялъ, спорядъ преговоритѣ що ималъ съ Уроша III, че въ него день ще го нападнатъ Схрбитѣ и спорядъ това, той е былъ испратилъ много отъ войницитѣ си да доставятъ храна, понеже имали нуждѣ. Схрбитѣ се явили обаче; и се разказва че предъ Схрбската войска вжрвѣли до 1000 (рицари) Нѣмци, които были облѣчени съ блѣскави броняни горни облѣкла; които былъ условилъ Урошъ III: за да му спомогнатъ. Царь Михаилъ и Българската войска тѣй ненадѣйно нападнати, се стрѣснжли и се тѣй побжркали, щото Стефанъ Урошъ побѣдилъ; и царь Михаилъ Шишманъ, като падналъ отъ нараненія си конь, былъ убитъ; много знаменити боляри сж были живи уловени, заробени и докарани въ Тжрново за да си придадатъ на Схрбитѣ всичкитѣ замоци (чифлици, Burgen). Тѣгава се вазвжрналъ Стефанъ Урошъ III отъ бойното поле, за да доди въ Тжрново; и като дошълъ до Изворъ (неизвѣстна за насъ мѣстность) посрѣщналъ го царскія братъ Белауръ, заедно съ всичкитѣ боляри Тжрновски, и му придали формално Царството съ надежда, че Урошъ III ще присѣдини Българія съ Схрбія; той обаче не рачилъ това да стори, но заповѣдалъ да освободятъ сестра му Ана, която е была затворена, и да се превжзгласи и коронася синъ ѣ Шишманъ за Български царь, което и стангло. И синъ-тъ на Ана приель наименованіето Шишманъ II въ 1330 год.. Пхрвата же царица, втора сжпруга на царь Михаила, и джщера на Грцккія царь Андроника, побѣгналъ изъ Тжрново и отишла при баша си, който се много разсхрдилъ за това; нападнхлъ на Българія, и ѣ ограбилъ като си присвоилъ нѣколко градове и